

ת"פ 11969/01/18 - מדינת ישראל נגד נחום קנפלמכר, עוזיאל מתתיהו

ת"פ 11969-01-18
10 מרץ 2019

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. נחום קנפלמכר
2. עוזיאל מתתיהו (עציר)

הנאשמים

גזר דין - לגבי נאשם 2

כתב האישום והסדר הטיעון

1. נאשם 2 (להלן: הנאשם) הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, ביבוא סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, כחודש לפני מעצרו של הנאשמים, קשרו נאשם 1 והנאשם קשר לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין. השניים סיכמו כי יטוּסו יחדיו ללונדון, כאשר הנאשם אחראי על מימון הנסיעה ומימון רכישת הסמים, ונאשם 1 אחראי על רכישת הסמים בלונדון והפצתם בארץ.

לשם מימוש הקשר, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר ליום 20.12.2017, רכש הנאשם כרטיסי טיסה ללונדון עבור הנאשמים, וביום 20.12.2017 המריאו הנאשמים ללונדון.

במהלך שהותם בלונדון, ביום 21.12.2017, רכש נאשם 1 סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 73.17 גרם והעבירו לנאשם. הנאשם שם את הסם בתחתוניו.

בהגיעו לנמל תעופה בן גוריון נעצר הנאשם והסם אשר בתחתוניו נתפס.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, וההגנה חופשית בטיעוניה לעונש.

הוסכם כי ב"כ הנאשם יוכל לטעון שהקשר הראשוני בין הנאשמים נוצר כדי להבריח סיגריות מאומן, ולשם כך נתן הנאשם לנאשם 1 סכום כסף, אולם תוכנית זו לא צלחה, והנאשם מימן את ייבוא הקוקאין על מנת לכסות את הפסדיו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן, מיום 5.2.2019, עולה כי הנאשם בן 26, רווק, טרם מעצרו עבד באופן לא רציף בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים. לדברי הנאשם הוא בעל השכלה של 12 שנות לימוד במסגרות החינוך החרדיות. כמו כן מסר כי למד במכללה האקדמית "הדסה" לקבלת תואר ראשון בתחום המחשבים, אולם נשר מלימודיו בשל קשיים כלכליים. הנאשם תיאר קושי להחזיק במסגרת תעסוקתית מסודרת, וגילה קושי להסביר התנהלותו זו, אשר הובילה אותו להצטרפות חובות רבים, הן בהוצל"פ והן לנושים בשוק האפור.

בתסקיר התייחסות לבני משפחתו של הנאשם, ובין היתר לגירושי הוריו, לנישואיה השניים של אמו, ולבני משפחה אחרים. צוין כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות אך פתוח נגדו תיק נוסף (בניגוד לאמור בתסקיר, לדברי ב"כ הנאשם, בתיק הנוסף הוגש כתב אישום נגד אחרים ולא נגד הנאשם. ר.פ.פ.).

לגבי שימוש בסמים - לדברי הנאשם הוא החל להשתמש בסם מסוג קנאביס לפני כשלוש שנים בנסיבות חברתיות. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מטשטש את התנהלותו הבעייתית בתחום הסמים, באופן המקשה להבין אם מדובר בתלות המצריכה התערבות טיפולית. הנאשם שלל תלות או התמכרות לסמים ושלל צורך בטיפול ייעודי.

כיום הנאשם שוהה במעצר, הוא אינו משולב במסגרת חינוך או טיפול מאחר שאינו מעוניין בכך.

לגבי העבירה הנוכחית, הנאשם תיאר ברקע לעבירה התנהלות כלכלית לא מבוקרת ורצון לעשות כסף קל על מנת להחזיר את חובותיו. לדבריו, סבר כי פועל על מנת לייבא סיגריות באופן לא חוקי, ונתן לנאשם 1 כספים כדי לממן את התכנית. בשלב מאוחר יותר, כאשר הבין כי מדובר בסמים, המשיך לשתף פעולה בעבירה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתייחס להתנהלותו הבעייתית באופן מטשטש, וכי הוא משליך את האחריות על אנשים אחרים.

נוכח מכלול הנתונים, ובהעדר המלצה שיקומית מפחיתת סיכון, הומלץ על ענישה מוחשית לצורך הצבת גבול לחומרת התנהלותו של הנאשם.

ראיות לעונש

5. הוגש מכתב שכתבה אמו של הנאשם. האם מתארת את הנאשם כ"ניחן בעדינות נפשית, חברותי מאוד, שאפתן, רחב אופקים, ותולעת ספרים". היא מתארת כי הנאשם עבד כחונך לתלמידים מתקשים בלימודים, למד להיות סופר סת"ם, ולמד במכללה להשלמת בגרות. מצבו הכלכלי לא אפשר לו להמשיך ללמוד, והוא נאלץ לעבוד בעבודות מזדמנות בשיפוצים, נקלע לחובות בשל התנהלות שגויה, ובשל כך מעד מעידה חד פעמית, כאשר השתכנע למכור סמים לכיסוי חובותיו. כן התייחסה למצבו הבריאותי של הנאשם, בגינו אינו יכול להשתתף בהליכי שיקום בכלא. האם ציינה כי הנאשם שימש "יד ימינם" של כל בני המשפחה.

לדברי האם, היא משוכנעת שהנאשם "למד את הלקח והתובנות הנדרשות להמשך חיים תקין, פורה ויעיל... במסגרת החוק" וביקשה להקל בעונשו של הנאשם.

6. שתי אחיותיו של הנאשם העידו על מצב המשפחה, לאחר גירושי ההורים ונישואיה השניים של האם, ועל התמיכה שתמך בהן הנאשם בעת צרה.

7. הנאשם כתב מכתב, בו התייחס לשנות ילדותו, בצל אב מכור להימורים, מצב כלכלי קשה בבית, והמצב לאחר נישואיה השניים של אמו, לגבר מכה. כן התייחס לתפקודו בבית ביחס לאחיותיו, לתקופות בהן שהה בפנימייה, ולכך שמגיל צעיר עבד כדי לממן את חובותיו של אביו. הנאשם הסביר את הסתבכותו ביבוא סמים, בחובות בשוק האפור. לדבריו הוא מצטער על מעשיו ומודה על כך שנתפס לפני שהסמים הגיעו לצרכנים. הנאשם תיאר סבל במעצר, אלימות, השפלות ואיומים על בסיס יומיומי, וביקש להסתפק בעונש החופף לשנת המעצר.

8. הוגשו מסמכים הנוגעים למצב הכלכלי של הנאשם ובני משפחתו, וכן מסמכים רפואיים לגבי בני משפחה. כן הוגשו מסמכים רפואיים לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם.

טיעונים לעונש

9. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בייבוא של כ- 73 גרם קוקאין, הוא נתפס עם הסמים אותם ייבא לישראל, בנמל התעופה בן גוריון, כשהסמים בתחתוניו, אחרי שקשר קשר עם אחר לייבוא הסמים. לדבריה, הנאשם נסע במטרה ברורה וידועה מראש, הוא לא הופתע בשום שלב. כתב האישום מתאר את קשירת הקשר, ואת ההיערכות מראש, כולל רכישת כרטיסי טיסה.

לדברי ב"כ המאשימה, במסגרת ההסדר רשאי הנאשם לטעון כי הרקע לאירועים הוא עסקת סיגריות כושלת, אך אין בכך כדי לסתור את עובדות כתב האישום שהן ברורות וחד משמעיות. העובדה שליבוא הסמים קדם כשל עסקי אחר, איננה רלוונטית. כניסתו של אדם לחובות כספיים או כשל עסקי, איננה מעלה ואיננה מורידה מבחינת חומרת המעשים. העובדה שאדם בוחר לכסות את חובותיו בעבירה כה חמורה, אין בה כדי להקל בעונשו.

לגבי הערכים המוגנים, הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ 4484/05 בעניינו של גונן שגב, שם התייחס בית המשפט לחשיבות בהכאת כל אחת מחוליות הפצת הסם, בין אם מדובר בבלדר ובין אם מדובר במי שנמצא גבוה יותר בהיררכיה.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, התייחסה לסוג הסם - קוקאין, שהינו אחד הסמים הקשים בפקודת הסמים; ל קשירת הקשר; ולאחריות הנאשם למימון כרטיסי הטיסה שיאפשרו את ההוצאה לפועל של ביצוע העבירה. בנוסף ציינה כי המעשים נעשו לשם בצע כסף ומתוך רצון לעשות כסף קל, כעולה גם מתסקיר שירות המבחן.

אשר לנזק הרב שצפוי היה להיגרם אלמלא נתפסו הסמים בשדה התעופה, התייחסה לכמות הסם הגדולה מאוד, מסוג קוקאין, שהייתה עתידה להיות מופצת לחברה. לדברי ב"כ המאשימה, מנת קוקאין עומדת על 0.1 גרם, כך שהכמות שייבא הנאשם הייתה מספיקה למנות רבות למספר רב של צרכנים.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת - ב"כ המאשימה הגישה פסיקה, ובין היתר הפנתה לת"פ 2035-12-09, שם נגזר על הנאשם שייבא 62 גרם קוקאין, מאסר בפועל למשך שנתיים וחצי.

לפיכך ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 26 לבין 48 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, ציינה ב"כ המאשימה לקולה את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, הודאה ולקיחת אחריות, חיסכון בזמן שיפוטי, והנסיבות האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן וכפי נשמעו בבית המשפט. יחד עם זאת, לדבריה, תסקיר שירות המבחן הוא תסקיר שלילי, והוא מעיד על כך שלקיחת האחריות היא "מהפה אל החוץ", התייחסות מטשטשת, עם סיכון גבוה להישנות העבירות. לדבריה, לנאשם הייתה הזדמנות להשתלב בלימודים, אך הוא בחר בדרך של התנהלות כלכלית בלתי מבוקרת, בחר ביחס מקל כלפי החוק, באפשרות לעבור על החוק, תוך נטייה להשליך את האחריות על המעשים שלו על אחרים.

לדברי ב"כ המאשימה, נוכח מה שעולה מתסקיר שירות המבחן וחשיבות אפקט ההרתעה, ונוכח החלק המאוד מרכזי של הנאשם בביצוע העבירות, יש למקם את הנאשם מעט מתחת למחצית המתחם, ולגזור עליו 30 חודשי מאסר בפועל, קנס הולם משמעותי, ומאסר על תנאי משמעותי. לדבריה, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל, הוא עונש מקל והמינימום הנדרש בתיק זה.

10. ב"כ הנאשם התייחס לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה. לגבי ת"פ 2035-12-09 טען כי שם דובר במי שיש לו עבר פלילי מכביד והוא ריצה עונשי מאסר קודמים, ונגזר עליו מאסר בפועל למשך שנתיים וחצי. בעניינו, מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, ויש מקום לעונש מקל יותר. לגבי ע"פ 3931/13 שהוגש אף הוא על ידי המאשימה, ציין כי שם מדובר בסם במשקל של 556 גרם, פי שבע מהמשקל שעליו מדובר בעניינו. לגבי ע"פ 5813/14 טען כי מדובר בכמות סם במשקל 660 גרם, פי עשר מהמקרה שלנו. בת"פ 25714-10-11 מדובר במשקל של 880 גרם מסוג קוקאין.

ב"כ הנאשם טען כי חלקו של הנאשם בעבירה משני. הנאשם לא היה במגע עם סוחר הסמים, לא קנה את הסם בעצמו, וכמו כן, קניית הסם לדבריו לא הייתה המטרה הראשונית של המעשה. כן הוסיף כי אין במקרה זה עבירה של קשר. בנוסף טען כי בסופו של דבר לא נגרם נזק, כי הסם נתפס ולא הופץ.

לגבי הפסיקה הנוהגת - ב"כ הנאשם הציג פסיקה. לדבריו, הענישה נעה בין עבודות שירות לעונשי מאסר בפועל, אם כי יש גם פסיקה חמורה יותר, אך לא כזו שהציגה המאשימה.

לטענת ב"כ הנאשם, בעניינו יש לקבוע מתחם המתחיל בשירות לתועלת הציבור או במאסר לריצוי בעבודות שירות, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם - ב"כ הנאשם ציין כי מעשיו של הנאשם נבעו מחובות ומלחצים שהופעלו על הנאשם. לדבריו, מדובר בבחור בן 26 שמעולם לא הסתבך קודם לכן, בחור שהיו לו שאיפות נורמטיביות, הוא למד במכללה, הוא למד בתחום הנדל"ן, והדבר מחזק את המחשבה שמדובר במעורבות נקודתית שאיננה מלמדת על דפוס כלשהו או על סיכון לעתיד מבחינת ההסתבכות של הנאשם. לגבי כמות הסם, ציין כי אמנם מדובר בכמות לא מבוטלת, אך לא בכמות גדולה כמו זו שבפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה. כן טען כי הנאשם נטל אחריות מידית למעשיו, הודה בבית המשפט וחסך זמן שיפוטי.

לגבי הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - לדברי ב"כ הנאשם, מדובר בנאשם עם נסיבות חיים לא פשוטות. ב"כ הנאשם הרחיב בעניין זה - מפאת צנעת הפרט לא יפורטו הדברים.

הנאשם מסייע לאמו, לאחיותיו ולאביו החולה. גם מצבו הרפואי של הנאשם לא פשוט, והוא אינו מקבל טיפול ראוי במעצר. הנאשם רצה להשתתף בהליך טיפולי בכלא, אך אינו יכול בשל מצבו הרפואי. כן התייחס ב"כ הנאשם למצבו הכלכלי של הנאשם, העומד בבסיס ההתדרדרות לביצוע העבירה. למרות זאת הנאשם, במהלך שנות בגרותו, ניסה להשתלב בצורה נורמטיבית בחברה. ב"כ הנאשם ציין כי הוא בטוח שלאחר שהנאשם יסיים לרצות את עונש המאסר, שהיה טראומתי עבורו, הוא ימשיך בכיוון החיובי שאליו הוא שואף.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעוניו לתסקיר שירות המבחן. לדבריו, התסקיר עושה עוול עם הנאשם. כך, למשל, בהתייחסות לתיק אחר פתוח, כאשר בפועל הוגש כתב אישום שהנאשם אינו חלק ממנו. כן נטען כי בניגוד לאמור בתסקיר, אין התייחסות מטשטשת של הנאשם לעבירות, הנאשם הודה במה שעשה. לדבריו, המציאות מלמדת על מעורבות יחידה של הנאשם עד היום.

לדברי ב"כ הנאשם, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם עד היום - בשנת מאסר.

11. הנאשם הוסיף על הדברים שכתב, כמפורט לעיל, ואמר "עשיתי מעשה, לא תיארתי שאי פעם אני אעשה. מעדתי, אני מצטער על זה כל יום. עברה עליי שנה מאוד קשה ואם אפשר להתחשב ולהסתפק בשנה הזאת".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעותו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

13. בראש וראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירה של ייבוא סם מסוכן - 20 שנות מאסר.

14. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה -

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין:

ת"פ 2035-12-09 מדינת ישראל נ' בוטבול (29.3.2010) - הנאשם הורשע בייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 62

גרם. במסגרת הסדר טיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור ל 30 חודשי מאסר בפועל, וההגנה חופשית בטיעוניה לעונש. בגזר דינו קיבל בית המשפט את עמדת המדינה, וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ע"פ 3931/13 חיים באום נ' מדינת ישראל (10.6.2014) - על המערער נגזר עונש מאסר בפועל למשך 40 חודשים, מאסר על תנאי וקנס, לאחר שהורשע ביבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 556 גרם, לאחר שבית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 30 לבין 45 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 5813/14 יני מרסלה ג'ורדן פדרצה נ' מדינת ישראל (13.7.2015) - על המערערת נגזר עונש מאסר בפועל למשך 45 חודשים, מאסר על תנאי וחילוט כסף שנתפס ברשותה, בגין יבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 660 גרם. על אף נסיבותיה הקשות של המערערת, נדחה הערעור, תוך שבית המשפט ציין כי אלמלא הנסיבות האישיות, היה מקום להחמיר עם המערערת בצורה ממשית.

ת"פ 25714-10-11 מדינת ישראל נ' צחי יצחק וקנין ואח' (3.4.2013) - בגין קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 880 גרם, נגזרו על נאשם 2 שש שנות מאסר, הפעלת מאסר על תנאי, ומאסר על תנאי, על נאשם 3 נגזרו ארבע שנים וחצי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ועל נאשם 4 נגזרו חמש שנות מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

יצוין כי בערעור (ע"פ 2661/13 ואח') זוכה נאשם 4, עונשו של נאשם 2 הועמד על 54 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של נאשם 3 הועמד על 42 חודשי מאסר בפועל).

ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לשורה ארוכה של פסקי דין:

ת"פ 7065/08 מדינת ישראל נ' דוד פיוטר סופר ואח' (8.9.2008) - בגין יבוא 47 גרם קוקאין, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים, לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 1037/04, 1038/04 מדינת ישראל נ' בבר אבורמד ואח' (3.3.2004) - בגין קשירת קשר ליבוא סמים וסיוע ליבוא סמים לאחת הנאשמות, וסיוע ליבוא סמים לנאשמת נוספת, הוסכם במסגרת הסדר טיעון על עונשי מאסר בפועל למשך שישה חודשים וענישה נלווית. בית המשפט גזר דיין של הנאשמות במסגרת ההסדר.

ת"פ 40330/03 מדינת ישראל נ' ליז בת יצחק כהן ואח' (16.3.2005) - נאשמות 1 ו-2 הורשעו בסיוע ליבוא סם בלי לדעת את סוגו וכמותו, ונאשם 3 הורשע בקשר לביצוע פשע וביבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 12 ק"ג. על שתי הנאשמות נגזר מאסר למשך שישה חודשים, חלקו לריצוי בעבודות שירות, ועל נאשם 3 נגזר מאסר בפועל למשך 66 חודשים.

ת"פ 2089/06 מדינת ישראל נ' דוד בנימין שוסטר ואח' (1.4.2007) - נאשם 2 הורשע בסיוע ליבוא 2 ק"ג סם מסוג קוקאין. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי המאשימה תעתור לעשרה חודשי מאסר בפועל וההגנה חופשית בטיעוניה לעונש. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך שישה חודשים.

ת"פ 31164-02-16 מדינת ישראל נ' מוחמד דרבאשי (4.8.2016) - הנאשם הורשע בסיוע ליבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1,829 גרם. הצדדים הגיעו להסדר לפיו יגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 22 חודשים. בית

המשפט גזר דינו של הנאשם בהתאם להסדר.

ת"פ 32704-10-14 מדינת ישראל נ' מרדכי גריינימן (28.7.2015) - הנאשם הורשע בסיוע ליבוא סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 710 גרם. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

הוגשה פסיקה נוספת שעניינה סחר בסמים ויבוא סמים מסוג אחר, שאיננה רלוונטית לענייננו.

15. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין, שהוא אחד הסמים הקשים, סם שפגיעתו קשה.

לעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"פ 3625/11, 3626/11, פלונית וגרסון ארואז קלאורה נ' מדינת ישראל (6.11.2012) [פורסם בנבו]:

"פגיעתם של הסמים המסוכנים היא קשה ונרחבת, ביחידים ובציבור, ושומה לעשות ככל הניתן במסגרת המאבק בנגע הסמים. סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים. המערערים ייבאו כמות גדולה של סם מסוג זה. חיי אדם עומדים על הפרק - בריאות הנפש והגוף - וכן גם כל הפשיעה הנלווית, הפוגעת בבטחונם וברכושם של רבים וטובים ישרי-דרך; ובזכותם לחיות בהשקט ובבטחה..."

וכן, בע"פ 972/11, מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.2012) [פורסם בנבו]:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, לא בכדי, לסם קשה, זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו...

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה...

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. כל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים..."

16. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ונאשם 1 קשרו קשר לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין. אמנם עבירת הקשר איננה בין סעיפי החיקוק בהם הורשע הנאשם, אך היא חלק מהותי

מעובדות כתב האישום, לגביו הוסכם בהסדר הטיעון כי הצדדים לא יחרגו **מהעובדות** שבכתב האישום המתוקן, לא יסתרו אותו ולא יסיפו עליהן.

חלקו של הנאשם בעבירה משמעותי - הנאשם ונאשם 1 סיכמו ביניהם כי יטו ללונדון, הנאשם רכש את כרטיסי הטיסה, והשניים טסו ללונדון. אמנם על פי כתב האישום המתוקן נאשם 1 הוא שקנה את הסמים, אך הנאשם הוא שמימן את רכישת הסמים, ולאחר שהסמים נקנו, הנאשם החביא אותם בתחתוניו וטס חזרה לישראל עם הסמים.

מדובר במעשה מתוכנן היטב, בחלוקת תפקידים בין שני הנאשמים, ובחלק פעיל ביותר של הנאשם, הן בהכנות לנסיעה, הן במימון הנסיעה ובמימון הסם, והן בייבוא הסם על גופו.

בהסדר הוסכם, כאמור, כי הנאשם יוכל לטעון שהקשר הראשוני בינו לבין נאשם 1 נוצר כדי להבריא סיגריות מאומן, אך תוכנית זו לא צלחה, והנאשם מימן את יבוא הקוקאין על מנת לכסות את הפסדיו.

בניגוד לטענות ב"כ הנאשם בטיעונים לעונש, ובניגוד לדברי הנאשם לפני שירות המבחן - משמעות ההסכמה איננה שהנסיעה תוכננה לרכישת סיגריות, אלא שלאחר כישלון התכנית להברחת סיגריות, תכננו השניים את יבוא הסמים, קשרו קשר לעניין זה, ופעלו כמתואר בכתב האישום. נושא הברחת הסיגריות אין בו כדי להקל עם הנאשם, שכן הוא מעיד על כשל כלכלי נוסף, שבמקרה זה מקורו אף הוא בעבירה, בגינו פעל הנאשם בסופו של דבר לייבוא סמים.

17. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, ואף שחלק מהפסיקה שהוצגה מקלה למדי, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן, בהתחשב בחלקו של הנאשם בעבירה, ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה בעבירות סמים, אני מקבלת עת עמדת ב"כ המאשימה, וקובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין 26 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס.

העונש בתוך המתחם

18. בקביעת העונש בתוך המתחם, יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, שיש בה קבלת אחריות, כפי שגם ציין הנאשם בדבריו, וזאת אף שהדבר סותר את התרשמות שירות המבחן. כן יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, ובהיעדר עבר פלילי.

בנוסף יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כמתואר בתסקיר שירות המבחן ובדברי אמו ואחיותיו, וכן בסיוע שנתן הנאשם לבני משפחתו במהלך השנים, סיוע שככל הנראה היה חלק מהרקע להסתבכותו הכלכלית, שהביאה להסתבכות בעבירה. עוד יש להתחשב בפגיעה שיש ותהייה למשפחתו של הנאשם ממעצרו ומהמאסר שייגזר עליו.

לאור מכלול הנסיבות, ועל אף התסקיר שאינו חיובי, יש לגזור עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

19. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 26 חודשים. מתקופת המאסר יש לנכות את תקופות מעצרו של הנאשם, מיום 22.12.2017 עד 17.1.2018, ומיום 4.3.2018 עד היום.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקת סם לצריכה עצמית בלבד, והחזקת כלים.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 7,500 או 45 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 1.10.2019 והתשלומים הבאים בכל 1 לחודש בחודשים שלאחר מכן. אם לא יבוצע תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ג' אדר ב' תשע"ט, 10 מרץ 2019, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**